

Sygn. akt III U 71/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Krzyżewska
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 czerwca 2013r. w Suwałkach

sprawy **J. K. (1)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wysokość świadczenia

w związku z odwołaniem J. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 14 grudnia 2012 r. znak (...)

i z dnia 16 stycznia 2013 r. znak (...)

oddala oba odwołania.

Sygn. akt III U 71/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14.12.2012r. ZUS O/B., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. u emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), przyznał **J. K. (1)** prawo do emerytury od dnia 20.11.2012r. (od osiągnięcia wieku emerytalnego). Ponadto decyzją z dnia 16.01.2013r. organ rentowy ponownie ustalił wysokość emerytury od daty jej przyznania, tj. od dnia 20.11.2012r. Jako postawę prawną świadczenia emerytalnego przywołał art. 24 cyt. ustawy, a wysokość świadczenia ustalono w oparciu o przepis art. 26 tejże ustawy. ZUS uwzględnił 40 lat, 1 miesiąc i 4 dni okresów składkowych i 27 dni okresów nieskładkowych. Podstawa wymiaru świadczenia została wyliczona przy uwzględnieniu wynagrodzenia z 10 lat kolejnych kalendarzowych, tj. 1999-2008, zaś wwpw wyniósł 164,06% przy kwocie bazowej 2974,69 zł.

Organ rentowy podał, że wysokość świadczenia odwołującej obliczył w oparciu o przepisy art. 26 i 183 ustawy emerytalnej, zaś świadczenie wyliczone zgodnie z art. 183 ustawy okazało się korzystniejsze i wyniosło 3.102,60 zł. Natomiast do podstawy wymiaru kapitału początkowego i emerytury za okresy od 20.09.1972r. do 31.12.1972r., od

1.01.1973r. do 15.11.1975r., od 16.11.1975r. do 31.03.1978r. i od 1.04.1978r. do 31.03.1980r. przyjęto wynagrodzenie minimalne pracowników zgodnie z art. 152a cyt. ustawy.

Od tych decyzji odwołała się J. K. (1). Wnioskowała o zmianę okresów składkowych i nieskładkowych zgodnie z dokumentami przedłożonymi w ZUS, tj. 40 lat, 2 miesiące i 5 dni okresów składkowych i 27 dni okresów nieskładkowych oraz dokonanie przeliczenia i ustalenia właściwej wysokości emerytury przy uwzględnieniu rzeczywistej kwoty wynagrodzenia za lata od września 1972r. do marca 1980r. Do odwołania dołączyła stosowne dokumenty (k. 3-13). W odwołaniu zaś od decyzji z dnia 16.01.2013r. (znak (...)) podnosiła te same argumenty.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 14.03.2013r. z uwagi na tożsamość prawną i faktyczną sprawę III U 181/13 połączył do wspólnego rozpoznania ze sprawą III U 71/13 i prowadził je pod sygn. III U 71/13.

W odpowiedzi na odwołanie od obu decyzji organ rentowy wnosił i wywodził jak dotychczas – wnosząc o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

J. K. (1) c. R., ur. (...), z zawodu technik, wniosek o emeryturę złożyła 27.11.2012r. wraz ze stosownymi dokumentami (akta E). Decyzją z dnia 14.12.2012r. (k. 11 akt E) ZUS O/B. (...) przyznał wnioskodawczyni emeryturę zgodnie z art. 183 cyt. ustawy od osiągnięcia wieku emerytalnego, a termin jej płatności ustalił na 15 dzień każdego miesiąca. Wysokość emerytury ZUS obliczył w oparciu o art. 53 ustawy emerytalnej. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych, tj. 1999-2008, zaś wwpw wyniósł 164,06%.

Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił 39 lat, 2 miesiące i 11 dni okresów składkowych i 11 miesięcy, 23 dni okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury obliczono zgodnie z art. 26 cyt. ustawy i wyniosło 3019,45 zł. Natomiast wyliczona emerytura zgodnie z art. 183 ustawy emerytalnej od osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w roku 2012r. od 20.11.2012r. wyniosła łącznie 3093,21 zł. W dniu 19.12.2012r. organ rentowy wysłał do J. K. ponadto stosowną informację (k. 14 akt E).

Ponownie decyzją z dnia 16.01.2013r. ZUS przeliczył w/w świadczenie emerytalne od dnia 20.11.2012r., tj. od daty przyznania emerytury. Do ustalenia świadczenia przyjął 40 lat, 1 miesiąc i 4 dni (tj. 481 miesięcy) okresów składkowych i 27 dni okresów nieskładkowych (k. 16 akt E). świadczenie ustalone zgodnie z art. 183 ustawy wyniosło 3102,60 zł.

Ponieważ wnioskodawczyni nie zgodziła się z argumentami organu rentowego, dołączyła też dokumenty, Sąd postanowieniem z dnia 14.03.2013r. dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości i finansów celem ustalenia prawidłowości wyliczonej J. K. emerytury oraz kwestionowanych przez nią przyjętych okresów składkowych i nieskładkowych. Biegła w swojej opinii przesłanej do Sądu (k. 48-55) podała, że do obliczenia kapitału początkowego decyzją z dnia 13.12.2012r. organ rentowy na dzień 31.12.1998r. przyjął 26 lat, 3 miesiące i 11 dni okresów składkowych (okres od 20.09.1972r. do 31.12.1998r.) i okres składkowy tu przyjęty jest prawidłowo. Podobnie do obliczenia emerytury decyzją z dnia 16.01.2013r. prawidłowo ustalił okresy składkowe i nieskładkowe. Od 1.01.1999r. do 26.11.2012r. w/w przepracowała 13 lat i 10 miesięcy, zaś razem od 20.09.1972r. do 16.01.2013r. okresy składkowe wyniosły 40 lat i 1 miesiąc (26 lat i 3 miesiące plus 13 lat i 10 miesięcy), a okres nieskładkowy 27 dni. Oceniała, że ZUS w tym zakresie poczynił prawidłowe ustalenia.

Jeżeli chodzi o ustalenie wynagrodzenia w spornym okresie, biegła przeanalizowała zatrudnienie odwołującej we wskazanych okresach (k. 49). Dokonała ustalenia wwpw z 10 kolejnych lat (do ustalenia kapitału początkowego) i tak wyliczony wwpw wyniósł 141,33%. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z 20 lat (1974-1998) wyniósł 126,70%. Ze wskaźnikiem 141,33% został wyliczony kapitał początkowy decyzją z dnia 13.12.2012r.

Ponieważ zgodnie z przepisem 183 ust. 1 ustawy emerytalnej, emerytura przyznana na wniosek J. K., która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2012r., wynosi:

a) 35% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz

b) 65% emerytury obliczonej na podstawie art. 26,

to obliczenie emerytury zgodnie z art. 53 tej ustawy jest najkorzystniejsze przy wwpw 164,06% obliczonym z 10 kolejnych lat (1999-2008), zaś obliczony wwpw z 20 lat (1990-2011) okazał się mniej korzystny i wyniósł 159,88%. Biegła podała, że emerytura obliczona decyzją z dnia 16.01.2013r. jest prawidłowo wyliczona przez organ rentowy i wynosi 3102,60 zł. Podkreśliła, że kwestionowane okresy składkowe i nieskładkowe do kapitału początkowego i emerytury są obliczone prawidłowo, a wynagrodzenie z lat 1972-80 nie ma wpływu na wysokość wwpw.

Zastrzeżenia do opinii złożyła wnioskodawczyni (k. 62). Po przedstawieniu zastrzeżeń do biegłej wydała ona opinię uzupełniającą (k. 68-69). Na stawiane zarzuty przez J. K. biegła wyjaśniła, iż istotnie okresy składkowe wynoszą 40 lat, 1 miesiąc i 10 dni, jednak zgodnie z art. 53 ust. 2 ustawy okresy składkowe i nieskładkowe są ustalone z uwzględnieniem „pełnych” miesięcy, tak więc ustalenie ilości dni wg zdania wnioskodawczyni nic nie zmienia w wyliczeniach.

W logicznym uzasadnieniu biegła również podała, dlaczego nie uwzględniła premii w swoich wyliczeniach, o co wносиła w zastrzeżeniach J. K.. Podała, że samo sformułowanie „do 15%” nie stanowi wszak o tym, że była ona wypłacana w tej wysokości. Nie ma regulaminu, wg którego u pracodawcy była wypłacana premia, zaś tzw. „trzynastka” nie mogła być uwzględniona w spornym okresie z uwagi na to, że nie odprowadzono od niej składek na ubezpieczenie społeczne. Przywołała tu rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z 19.08.1968r. (Dz. U. Nr 35, poz. 246), dotyczące podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w czasie od 20.10.1968r. do 31.12.1983r. Zgodnie z § 18 tego rozporządzenia, podstawę wymiaru stanowiły zarobki w gotówce i w naturze zaliczane do osobowego funduszu płac, którego składniki określa uchwała Nr 103 Rady Ministrów z 25.05.1971r. (MP poz. 1986, Nr 31). Zgodnie z tą uchwałą wypłaty z tzw. zakładowego funduszu nagród (tzw. trzynastki) nie były finansowane z osobowego funduszu płac, czyli nie były one obciążone składkami na ubezpieczenie społeczne.

Do opinii uzupełniającej żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń, chociaż na rozprawie odwołująca podnosiła o racji stawianych zarzutów przez nią w odwołaniach. Nie wskazała jednak żadnych dowodów z dokumentów, czy też np. regulaminu przyznawania premii, w oparciu o które mogłaby biegła po raz kolejny opiniować.

Sąd opinię biegłej podzielił w całej rozciągłości. Jest ona logiczna, przedstawiła biegła w tej opinii analizę dokumentów jej przedstawionych do opracowania, a stanowisko swoje uzasadniła w oparciu o stosownie przywołane przepisy w tym zakresie obowiązujące.

W tej sytuacji Sąd uznał, że obie decyzje skarżone przez J. K. są prawidłowe, odpowiadają prawu i jako takie nie mogły podlegać zmianie w zakresie żądanymi przez wnioskodawczynię (por. np. uchwała SN z 5.04.2007r., I KZP 7/06).

Rozważywszy powyższe Sąd Okręgowy w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w wyroku.

JK/mmw